

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku I. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 sierpnia 2013 r.,
skargi wnioskodawczyni o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych [...] z dnia 16 sierpnia 2012 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona I. G. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 sierpnia 2012 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w J. z dnia 12 stycznia 2012 r., którym oddalono odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 maja 2010 r. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonej ustalenia prawa do emerytury ze względu na niespełnienie przesłanek z art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

Skarga została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. przepisów art. 32 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 oraz art. 46 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr

153, poz. 1227 ze zm.) oraz art. 88 Karty Nauczyciela oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zarzucono w niej również naruszenie przepisów postępowania – art. 232 i 233 k.p.c.

Jako przepisy, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, skarżąca wskazała na przepisy wymienione w podstawach skargi. Podniosła, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było możliwe, „gdyż brak było podstaw do wznowienia postępowania, a wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną”.

Na uprawdopodobnienie szkody wyrządzonej jej przez wydanie zaskarżonego wyroku posłużyła się stwierdzeniem, że od chwili złożenia wniosku o emeryturę pozostaje bez możliwości uzyskiwania dochodów, gdyż chcąc wypełnić ustawowe przesłanki nabycia prawa do emerytury rozwiązała wcześniej stosunek pracy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Środkiem prawnym służącym stronie na wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawach o przyznanie emerytury jest skarga kasacyjna (por. art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c.), w związku z czym – stosownie do art. 424¹ § 1 k.p.c. – skarga o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem jest niedopuszczalna.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odrzucił skargę, jak w sentencji (art. 424⁸ § 2 *in principio* k.p.c.).